

VJERA u DIJETE i njegov odgoj

Jasna Krstović, prof.dr.sc.
Učiteljski fakultet u Rijeci
Sveučilište u Rijeci

“ Očuvaj me od mudrosti koja ne plače,
filozofije koja se ne smije i veličine koja
se ne klanja pred djecom.” Kahlil Gibran

Dijete, vrtić, obitelj obilježava 15. jubilej izlaženja na hrvatskoj predškolskoj sceni. U lipnju 1995. godine objavljen je prvi broj, naš prvijenac, pa je sada prigoda da mu nakon punih 15 godina kontinuiranog izlaženja, u koje je utkano puno entuzijazma, kreativnosti i rada, posvetimo dužnu pažnju. Prilika je to da se osvrnemo na njegove začetke, povijest i ciljeve, te da procijenimo njegovu dosadašnju uspješnost i promislimo pravce daljnjeg djelovanja. Kroz tekst će vas voditi i izjave studenata, profesora, odgajatelja i roditelja o njegovu dosadašnjem djelovanju.

Luka C. (6 g.) kuća

dijete vrtić obitelj 2 broj 59 proljeće 2010.

“ Svaka budućnost se gradi na prošlosti. ”
(L. Bloy)

U lipnju 1995. godine svjetlo dana ugledao je prvi broj časopisa *Dijete, vrtić, obitelj*. Obilježavanje 15. obljetnice izlaze nja jednog časopisa prigoda je koja nam otvara mogućnost kvalitativne prosudbe dosad učinjenog. Dobro je ponekad zastati i osvrnuti se na minuli rad kako bismo promišljanjem o njemu utrljali put nekim novim obljetnicama.

Odmah na početku valja istaknuti da smo osvijestili činjenicu da se radi o relativno mladoj obljetnici. Naš je časopis čvrsto ukoračio u svoju adolescentsku dob, osnažen kvalitetnim poticajima u svom ranom i srednjem djetinjstvu, spreman na nove izazove i pomake. Eventualne 'razvojne poteškoće' rezultat su prije svega činjenice da je odrastao

Vještim odabirom 'čisto' teorijskih priloga časopis izbjegava pasti u zamku prakticizma i na taj način ostvariti sinergiju teorije i prakse transformacijom u novo kvalitativno jedinstvo.

u uvjetima posvemašnje usamljenosti iz jednostavnog razloga što hrvatska periodika koja svojim dosegom 'pokriva' razdoblje ranog djetinjstva jednostavno ni danas ne postoji. U tom svjetlu, kontinuirano izlaženje časopisa punih petnaest godina predstavlja pravi podvig i sasvim sigurno zaslužuje priznanje. Okolnosti nastanka časopisa, a posebno emocionalno i sadržajno evociranje atmosfere u kojoj je bio zamišljen, ocrtala je u prigodnom tekstu objavljenom povodom desete obljetnice dr. sc. Biserka Petrović Sočo, uz Miru Kunstek idejna začetnica časopisa. Iz tog teksta izdajamo dva ulomka:

Početna ideja o potrebi za glasilom koje je vrlo brzo preraslo u prvi hrvatski stručni časopis specijaliziran samo za predškolski odgoj, veže se za uvođenje međunarodnog Head Start predškolskog projekta u Hrvatskoj. U to je vrijeme, da bi se program učinkovito postavio, trebalo prevesti i s djelatnicima raspraviti puno stručnog materijala pa se prirodno javila potreba za internim glasilom koje bi povezivalo i međusobno informiralo sve sudionike projekta. S druge strane, u hrvatskoj stručnoj

Promocija povodom izlaska 1. broja časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj' održana je 14. rujna 1995. godine u Dječjem vrtiću 'Različak' u Zagrebu.

'Dijete, vrtić, obitelj' daje mogućnost svim odgajateljima da prezentiraju svoja dostignuća u radu s djecom predškolske dobi. Odgajatelji u njemu mogu pronaći ideje, preispitati i vrednovati svoj rad. Jednostavan je i jasan vodič koji nam pomaže prepoznati trenutne aktualnosti u predškolskom sustavu.

Moje je mišljenje da bi časopis 'Dijete, vrtić, obitelj' trebao postati mjesečnikom. Na taj način omogućila bi se bolja informiranost odgajatelja, stručnih suradnika i roditelja o trenutnim aktualnostima u vrtićima. DVO je stigao do svog 15. rođendana, a želim mu još najmanje 6 puta toliko. Sretan rođendan!

Eđita Rogulj – odgajateljica mentorica, predsjednica zagrebačke Udruge odgajatelja dječjih vrtića

Studentica sam posljednje godine predškolskog odgoja i čitajući članke u časopisu naučila sam mnoge stvari vezane uz svoju buduću struku. Hvala vam što pomažete nama još neiskusnim, budućim odgajateljima jer nam je svaki savjet, ljubazna riječ i svaka novost velika pomoć.

Mateja Višćević, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Rijeka

Odgoj i obrazovanje dnevno su podložni promjenama. Noviteti koji mogu unaprijediti i poboljšati kvalitetu odgojno-obrazovnog rada dio su časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj' kojeg s nestrpljenjem iščekujemo od broja do broja. Stručnjaci teoretičari, ali i odgajatelji praktičari, sukreiraju teme koje nam 'kao buba bačena u uho' daju nove poticaje kako za promišljanja o vlastitoj odgojnoj praksi, tako i za konkretni rad s djecom u skupini.

Krešimir Plantak, odgajatelj, predsjednik Udruge odgajatelja varaždinske županije 'Kompetentni odgajatelji'

Časopis 'Dijete, vrtić, obitelj' jedan je od najzanimljivijih časopisa koje sam imala priliku čitati, a definitivno meni najdraži časopis odgojno-obrazovne tematike.

Iako se bavi određenom tematikom, još se nije dogodilo da se neke teme ponavljaju ili postanu dosadne ili suhoparne. Čitajući časopis uočavamo koliko mnogo aspekata u sebi nosi odgojno-obrazovni rad. Sviđa mi se što je pisan veoma stručno, ali i na zabavan način prikazuje baš sve ono što bi jedan odgajatelj/roditelj/student trebao proučavati i opažati i, na kraju krajeva, znati.

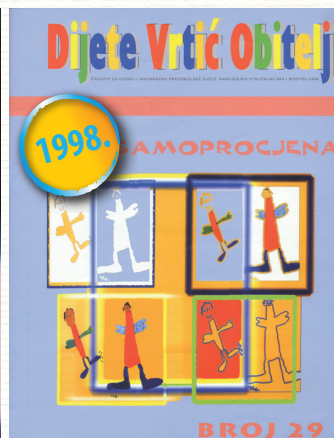
Marina Bubnić, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Rijeka

Dok čitam redove koje je neka odgajateljica napisala, osjećam se kao da sam tamo. Dok sam čitala broj posvećen darovitoj djeci, kao da je sve oko mene nestalo. Upijala sam svako slovo, svaku riječ, vidjela sam sve slike koje je odgajateljica opisala i osjećala sam se kao da sam rame uz rame s njom. Možemo jako puno toga naučiti iz ovog časopisa i vidjeti kako će naš rad izgledati u praksi.

Mateja Bukal, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Rijeka

Neizmjereno bogatstvo čine članci 'malih' ljudi – ljudi koji svakodnevno borave s djecom, upoznaju ih, pričaju s njima, smiju se s njima i plaču s njima. Ne oslanjaju se na raznovrsne teorije, bogat rječnik i duge rečenice, već osvajaju jednostavnošću i čarolijom iskustva i samog pojma i postojanja djeteta koji svojim, iako nesvjesnim doprinosom, stavljaju osmijeh na naša lica i pale lampice iznad naših

sretan rođendan!

glava. Stranice prepune ugodnih štiva mogu poslužiti kao izvor ideja, izvor spoznaje, ali i jednostavno kao zanimljivo štivo u nedjeljno popodne.

Marina Karašin, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Rijeka

Osobno, časopis 'Dijete, vrtić, obitelj' doživljam kao jedan od neizostavnih elemenata koji mi pružaju potporu u profesionalnom radu i razvoju.

Mišljenja smo da časopis vrlo konkretno utječe i na kontinuitet stalnih promjena u okviru ranog i predškolskog odgoja u RH, ali i potiče na stalno preispitivanje osobne pedagoške prakse. Postojanjem časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj' odgajateljci imaju priliku napredovati neovisno o okolnostima u kojima rade i neovisno o konkretnim poticajima okoline u kojoj su zaposleni. Zato, dragi naši, s veseljem očekujemo slijedećih 15 godina i želimo vam još mnogo tema i uspjeha u radu.

Željana Vivodinac, odgajateljica, predsjednica Udruge odgajatelja Splitsko-dalmatinske županije 'Kampanel'

Iako obrađuje 'ozbiljne' teme, upoznaje čitatelje s kurikulumom, pedagoškim programima, zakonima, konceptima koji se primjenjuju u nas, ali i u svijetu, čini to na pristupačan, zanimljiv i privlačan način. Kao što sam u vrtiću skupljala Mickey Mouse časopise, tako i sada, malo starija, i malo pametnija, na police uredno slažem časopis 'Dijete, vrtić, obitelj' jer znam da će mi, sutra u praksi, svakoga dana pomoći svojim savjetima, iskustvima i objašnjenjima. Samo naprijed! :)

Diana Tomašić, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Rijeka

Mišljenja smo da časopis vrlo konkretno utječe i na kontinuitet stalnih promjena u okviru ranog i predškolskog odgoja u RH, ali i potiče na stalno preispitivanje osobne pedagoške prakse. Postojanjem časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj' odgajateljci imaju priliku napredovati neovisno o okolnostima u kojima rade i neovisno o konkretnim poticajima okoline u kojoj su zaposleni. Zato, dragi naši, s veseljem očekujemo slijedećih 15 godina i želimo vam još mnogo tema i uspjeha u radu.

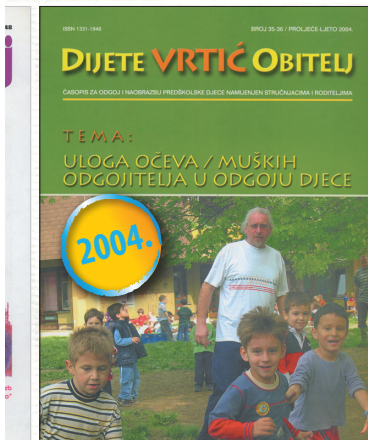
Željana Vivodinac, odgajateljica, predsjednica Udruge odgajatelja Splitsko-dalmatinske županije 'Kampanel'

javnosti vrlo se brzo pročulo za ovaj program. Mnogi su se djelatnici i roditelji zanimali za njegovu filozofiju, metodički pristup, suradnju s roditeljima.

U uvodniku prvog broja obrazlaže se misija djelovanja časopisa, koja i danas dobrim dijelom egzistira: Naša je želja povezivati se i uključiti u izdavanje lista sve one koji su dobromamjerni i zainteresirani za poboljšanje kvalitete življenja i djeteta i njegove obitelji, zalažu se za demokratski odgoj i podupiru prava djece na razvoj usklađen s njihovim osobnim razvojnim mogućnostima, podupiru ideje o odgojno obrazovnim programima koji se temelje na suvremenoj primjerenoj praksi. (Kunstek, 1995., Dijete, vrtić, obitelj, br. 1, uvodnik). Imajući u vidu ovu misiju, neupitno se postavlja pitanje odgovornosti koje i danas ovisi o kvaliteti priloga koji odražavaju doseg razvoja našeg ranog odgoja i obrazovanja, i stoga je gotovo anticipatorska izjava prof. dr. sc. Miljak: Kvaliteta časopisa ovisit će i o našim budućim priložima, te ćemo svi, na određen način, biti odgovorni za njegovu kvalitetu. (Miljak, 1995., Dijete, vrtić, obitelj, br. 2, str. 13).

“**Žalostan je čovjek u kojem nije ostalo ništa dječje.**”
(A. Graf)

Daljnji razvoj časopisa moguće je promotriti u svjetlu preobrazbe ishodišnog projekta u okviru kojeg je časopis nastao. Nakon dvije godine provedbe programa u Hrvatskoj, program se transformira, prilagođava novim uvjetima i opstaje pod nazivom Korak po korak. Promjena u nazivu označavala je jači naglasak na sljedećim komponentama: prilagođavanje rada novim organizacijskim uvjetima, emancipacijska dimenzija programa, pojačana fleksibilnost u odnosu na specifične potrebe okruženja u kojem vrtić djeluje, naglasak na kontinuiranom profesionalnom razvoju odgajatelja. Nadalje, poticanje cjelovitog razvoja i odgoja djeteta u skladu s njegovim razvojnim potrebama, aktualnim sposobnostima i interesima, uključujući u

Dosadašnji opus časopisa Dijete, vrtić, obitelj, predstavlja svojevrsnu anticipaciju mnogih promjena pretvorivši ondašnju utopiju u današnje standarde na kojima gradimo viziju daljnjeg razvoja hrvatskog ranog i predškolskog odgoja.

taj proces roditelje kao nezamjenjive odgojne čimbenike i partnere u odgoju, te uključivanje djece s posebnim potrebama u redovan sustav, glavne su stručne ideje koje smo željeli promicati sadržajem časopisa. Ulaženjem u samo biće odgojno-obrazovne prakse ranog i predškolskog odgoja časopis je postao značajan čimbenik u osnaživanju i promjeni stavova roditelja i uže zajednice o značenju predškolskog odgoja i obrazovanja za cjelokupni daljnji razvoj djeteta, na afirmaciju predškolske djelatnosti kroz javnost rada putem objavljivanja stručnih dokumenata, iskustava i savjeta roditelja te na aktivno sudjelovanje roditelja u demokratskim procesima od najranijeg djetinjstva. (Petrović-Sočo, 2005., Dijete, vrtić, obitelj, br.40, str. 4)

“**Negledajtena dijete kao da je neki dragulj, već se trudite da ono to postane.**”
(L. de Vasto)

Od vremena pisanja ovih redaka prošlo je daljnjih pet godina. Listajući dalje brojeve časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj', otvorio mi se prostor ispunjen radošću, optimizmom, nadom. Već izvanjskim uvidom moguće je spoznati da se iza šarenih korica časopisa ne može kriti ništa drugo do vjera u

Otvorenost časopisa prema suvremenim, svjetskim, praktičnim i teorijskim dostignućima i njihovo redovito objavljivanje i danas osiguravaju stručnu aktualnost i suvremenost u nastojanju podizanja kvalitete odgoja djece rane dobi u obitelji i ustanovi. Časopis se zbog svoje stručne raznolikosti i aktualnosti koristi u izradi seminara studenata iz kolegija Metodika predškolskog odgoja te tematski u izradi diplomskih radova.

Dr. sc. Biserka Petrović-Sočo, Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

U svakom slučaju, ovo je jedini časopis u kojem se mogu pronaći teme za cjeloživotno obrazovanje praktičara, a koji istovremeno svijet struke predstavlja roditeljima. Smatram da bi teme trebalo postaviti u kontekst različitih pedagoških koncepcija, kako bi odgajatelji uspoređujući drukčija viđenja, mogli izgraditi koncept najprimjereniji njihovim osobnim profesionalnim afinitetima, ali još važnije, karakteru djece s kojom rade.

Adrijana Višnjić - Jevtić, predsjednica Udruge odgajatelja Međimurske županije 'Krijesnice'

Dok ga čitam, u meni se pobuđuje mašta i kreativnost te želja za radom. Poželim biti s djecom i odgajateljima o kojima čitam. Želim s njima maštati, proučavati, igrati se a na taj način i učiti. Voljela bih da časopis izlazi češće a ne samo četiri puta godišnje. To nam treba, to je naš rad, život i cjeloživotno učenje.

Valentina Malinarić, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Rijeka

Posebice mi se sviđelo što je u svakom broju časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj' barem jedna tema vezana uz rad s djecom s posebnim potrebama. Iz osobnog iskustva znam da je edukacija odgajatelja ključna u uspješnoj integraciji djeteta s posebnim potrebama. Kao roditelju, časopis mi je poslužio za stjecanje šireg uvida u mogućnosti odgojno-obrazovnog sustava te me ohrabrio da za svoje dijete tražim više. Mislim da u budućnosti treba tražiti nove puteve za širenje dostupnosti časopisa većem broju roditelja.

Jelena Baković, majka djevojčica Marte i Eme, Trogir

Poštovano uredništvo, koristim priliku da vam najsrdanije čestitam vašu važnu 15. godišnjicu! Koncept glavne teme za svaki broj poseb-

sretan rođendan!

no mi se čini vrlo praktičnim. I nadalje vam želim puno uspjeha u vašem radu.

Andreja Sedlar, odgajateljica, Dječji vrtić Varaždin - Biškupec

Izuzetno smo zadovoljne izborom tema koje su zastupljene u časopisu 'Dijete, Vrtić, Obitelj'. S obzirom na to da radimo s djecom od 3 do 6 godina, posebno nam se zanimljivom učinila tema o mješovitim skupinama vrtića, ali i mnoge druge teme pomogle su nam u našem radu. Pozdravljamo činjenicu da na jednom mjestu možemo pronaći i pročitati razmišljanja ljudi iz struke.

Odgajateljice, Dječji vrtić Sutivan

Časopis 'Dijete, Vrtić, Obitelj' je časopis koji od prvog dana svog izlaska u pravom smislu odražava karakter svoga naziva. Ishodište je dijete, kojem su institucionalni i obiteljski kontekst okruženja koja osiguravaju najprimjerenije uvjete za razvoj njegovih aktualnih i potencijalnih sposobnosti. Dijete je gledano cjelovito ili kroz 'naočale' uvjetne podjele područja razvoja u svjetlu različitih pedagoških ideja i koncepcija.

Kao takav, svoje mjesto pronalazi među članovima obitelji, odgajateljima (onima koji to već jesu i onima koji to žele postati), stručnjacima raznih profila usmjerenih na dijete, vrtić i obitelj. I na kraju ostaje za zaključiti da 'slavljeniku' treba poželjeti dugi vijek, uz kontinuirano širenje mogućnosti dolaženja do njegovog vrijednog sadržaja.

Vesna Katić, prof., Viši predavač, Učiteljski fakultet Sveučilišta u Rijeci, Odsjek za predškolski odgoj

Posebno vrijedan izvor i pomoć pri obradi određenih tema za nastavu su tematski obrađeni sadržaji u časopisu, jer se određena problematika iznosi cjelovito i s različitih relevantnih znanstvenih i stručnih stajališta. Brojne teme u časopisu, kao što su teme o kreativnosti, dječjoj igri, jaslicama, projektnom planiranju – relevantan su mi izvor literature za ostvarenje nastave kolegija Predškolska pedagogija 1 i 2. Način na koji je određena problematika predstavljena u časopisu, često mi je uzor kako pristupiti obradi teme u predavanju.

dr. sc. Hicela Ivon, Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu,

Odsjek za predškolski odgoj

Na drugoj godini studija, u okviru kolegija Predškolska pedagogija 1, imala sam obraditi temu o jaslicama za seminarski rad. Odlično mi je poslužio tematski broj o jaslicama. Sve sam našla na jednom 'mjestu' – obrađenu problematiku kroz različite priloge s popisom literature.

Ema Zavoreo, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Split

Kao mentorici za praktični dio kolegija Metodike predškolskog odgoja, vrlo su mi pomogle dva tematska broja časopisa: Rad djece i odgajatelja na projektima i Profesionalizacija odgajatelja. Prilozi u časopisu o tim temama pomogli su mi da stručnije uputim studente kako planirati i organizirati odgojno-obrazovni rad.

Tatjana Kljenak, odgajateljica mentorica,

Dječji vrtić Popaj, Split

Jedan od brojeva koji me se najviše dojmio je onaj čija su tema bili muški odgajatelji. Zapamtila sam riječi jednog mladog odgajatelja o tome zašto je izabrao svoju profesiju. Rekao je da ga je najviše pri-

dijete i njegov odgoj. Obljetnica je također prigoda za kvalitativno propitivanje razine ostvarivanja deklarirane misije kojom publikacija gradi svoj identitet. Časopis nesumnjivo predstavlja gradbenu sastavnicu ukupnih nastojanja Pučkog otvorenog učilišta Korak po korak u procesima unapređenje kvalitete odgojno-obrazovnog procesa i stvaranje na dijete usmjerenih vrtića u kojima je djeci omogućeno aktivno sudjelovanje u odgojno-obrazovnom procesu, slobodno i kreativno izražavanje, razvijanje kritičkog mišljenja, samostalnost, odgovornost i brige za bližnje i okoliš, te ostvarivanje svih potencijala u skladu s njihovim interesima i sposobnostima, u ozačaju koje podržava demokratske odnose i poštuje različitosti. (ulomak citata iz misije Pučkog otvorenog učilišta Korak po korak)

Mnogi eminentni stručnjaci činili su tijekom vremena sastav uredništva časopisa. Neki od njih su: Anka Došen Dobud, Arjana Miljak, Biserka Petrović Sočo, Mira Kunstek, Jasna Krstović, Ljiljana Vučemilović...

Ostvarenje tako deklarirane misije mukotrpan je i dugotrajan proces s krajnje neizvjesnim rezultatom. Uredništvo časopisa preuzelo je na sebe odgovoran posao kreiranja svojevrstne nove paradigme na kojoj želi (i uspijeva) graditi suvremeni hrvatski rani i predškolski odgoj i obrazovanje. Bezrezervno zalaganje za humanistički pristup kao mjerilo svih stvari, promiče pogled na dijete kao jedinstveno neponovljivo, cjelovito i kompleksno biće koje svoju osobnost ostvaruje razvojem koji počinje njegovim rođenjem. Čvrsto se 'uhvativši' za tvrdnju prema kojoj je kvaliteta procesa od presudne važnosti za krajnje razvojne učinke svakog djeteta, časopis se svojim prilozi gotovo u potpunosti usmjerava na vrtić kao institucijski kontekst koji predstavlja sudbinu djeteta 21. st.

“Čovjek postaje najbliži sebi kad postigne onakvu ozbiljnost koju ima dijete dok se igra.”
(Heraklit)

Za razliku od većine časopisa koji se bave odgojem i obrazovanjem, 'Dijete, vrtić, obitelj' obuhvatio je, pored znanstvenih tema, i one koje se bave praktičnom stranom predškolskog odgoja i 'živim' iskustvima iz prakse (Petrović Sočo, 2005., Dijete, vrtić, obitelj, br. , str. 4). Takav se pristup pokazao izvrsnim iz najmanje dva razloga. Prvi se očituje u značajnoj aplikaciji spoznaje o prirodi pravca kojim se želi potaknuti promjena. Senzibilizacijom 'praktičara' transformacija je započela u ishodištu same stvari, dakle 'odozdo' te je iz tog razloga imala velike šanse za uspjeh. Istovremeno, vješt

odabirom 'čisto' teorijskih priloga časopis izbjegava pasti u zamku praktičizma i na taj način ostvariti sinergiju teorije i prakse transformacijom u novo kvalitativno jedinstvo. Kontinuiranim 'zavirivanjem u tuđe dvorište' obogaćuje naše vidike inozemnim iskustvima i dosezima. Takva je vizura stvari neophodna za kritičko propitivanje vlastitih dosega na putu europeizacije hrvatskog odgajatelja i njegove prakse.

“**Nije važno činiti velike stvari, već male stvari s velikim srcem.**” (Majka Tereza)

Korijen svakog napretka je u ljudima. Sasvim je sigurno da ovakvih pomaka ne bi bilo bez neizmjernog entuzijazma i znanja koje su kroz mnogobrojne priloge poklonili časopisu brojni suradnici: odgajatelji, stručni suradnici, znanstvenici, članovi uredništva. Ovdje svakako treba spomenuti da je sadašnja glavna urednica, Helena Burić, profilirala časopis kakav poznajemo danas. Vizionarskim promišljanjem svoje uloge, nerijetko 'korak ispred', predstavljala je, a to čini i sada, kogač zamašnjak koji neiscrpnom snagom temeljenom na istinskoj predanosti za posao koji obavlja, 'obrće' časopis do zavidnih razina čineći (ipak) velike stvari velikim srcem.

“**Ne možemo birati vrijeme u kojem smo rođeni, ali možemo birati sebe u tom vremenu.**” (Mahatma Gandhi)

I na kraju, ali ne manje važnim, držim vrijednim promotriti kvalitativne dosege ove obljetnice u kontekstu vremena u kojem je časopis nastao, razvijao se i danas traje. To je posebno važno iz jednostavnog razloga što kvalitativna prosudba učinjenog uvelike ovisi o sagledavanju prirode okolnosti u kojima je nastala. *Osnovna misao kojom smo se rukovodili pri uređivanju časopisa bila je doprinos demokratizaciji predškolskog odgoja u nas i u svezi s tim pomoć stručnjacima i roditeljima u njezinoj implementaciji u odgojno-obrazovni proces.* (Petrović Sočo, 2005., *Dijete, vrtić, obitelj*, br. , str. 4). Odabравši taj put u vremenima kad smo bili suočeni sa znatnim poteškoćama u načinu, dinamici i sadržaju implementacije demokratskih promjena u cijelom svom društvenom biću, značilo je hrabrost bez presedana. Pojava i djelovanje časopisa takve profilacije bilo je podvrgnuto ideološkom kritičizmu kojim se pokušala osporavati njegova misija. Članovi uredništva i svi autori odabrali su sebe mijenjajući na taj način vrijeme u kojem su rođeni. Na taj način, čitav dosadašnji opus časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj', predstavlja svojevrsnu anticipaciju mnogih promjena pretvorivši ondašnju utopiju u današnje standarde na kojima gradimo viziju daljnjeg razvoja hrvatskog ranog i predškolskog odgoja.

uvuklo dječje nevino gledanje na svijet, i u tim riječima sam pronašla sebe.

Ivona Stahović, studentica 3. godine predškolskog odgoja, Rijeka

Pamtim da sam bila jako uporna da časopis dođe i u moj vrtić i da ga moje kolegice i ja redovito primamo jer me prvi susret s njim oduševio. Svaki idući broj dočekivala sam s nestrpljenjem i uvijek rado pročitala prvo Maricu, a onda redom i sve ostalo. Moram reći da bih voljela da moj omiljeni časopis ima više stranica, da se u njemu svaki put predstavi neki vrtić u kojem se radi Korak, da ima više fotografija, da se predstavi nova literatura za odgajatelje, izvješća o radionicama, da se prati kako se primjenjuje naučeno, koju dobit imaju djeca od svega toga... Želim da moj omiljeni časopis živi još generacijama i da svima bude radost i pomoć u radu, a ponos onima koji ga stvaraju. Sretan rođendan, živi još dugo i budi sve deblji – nitko ti na tome neće zamjeriti!

Višnja Vekić-Kljaić, odgajateljica mentorica, Dječji vrtić Pčelica, Osijek

Čitajući časopis koji uvijek ima nove teme koje su aktualne i zanimljive, saznajem novine iz područja predškolskog odgoja. Pročitano razmjenjujem s drugim odgajateljima i članovima stručnog tima i roditeljima. Pročitano uspoređujem s vlastitom praksom i to mi daje nove ideje i potiče me na promišljanje kako poboljšati kvalitetu rada i svoj profesionalni razvoj. Volim i pisati za časopis i tako razmjenjivati svoja iskustva s drugima.

Nevenka Holetić, odgajateljica savjetnica, Dječji vrtić Vjeverica, Čakovec

Vaših i naših 15 godina

Vaših je 15 godina posvećeno potrebama generacija stručnjaka, profesionalaca kojima je povjeren temelj odgojno-obrazovnog sustava. Dinamičnost priloga, teoretske postavke, a osobito stručni osvrti i prikazi prakse samih odgajatelja golem su doprinos našem profesionalnom razvoju. Daju nam odgovore i, što je još važnije, otvaraju mnoga pitanja potičući nas na daljnje preispitivanje i promišljanje.

Čestitamo vam ovu vrijednu obljetnicu te želimo i nadalje uspješno djelovanje kroz koje svi postajemo učitelji i učenici, te zajedno pridonosimo povoljnijem cjelovitom razvoju djeteta i podizanju kvalitete predškolskog odgoja.

Maša Basara, odgajateljica, predsjednica Udruge odgajatelja Primorsko-goranske županije 'Osmijeh'

Predstavljene teme Različitost, Kad se roditelji rastaju, pomogle su mi u obradi problematike razvoja socijalne kompetencije djeteta, koje su predviđene programskim sadržajem u nastavi kolegija 'Društvo i dijete'.

Mr. sc. Branimir Mendeš, Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu, Odsjek za predškolski odgoj

Za završni rad s temom Muški odgajatelji u vrtiću doista mi je pomogao broj časopisa posvećen toj problematici.

Dubravko Vukovac, student 3. godine predškolskog odgoja, Split

sretan rođendan!

